

stemmelser og problemstillinger vedrørende beskyttelsen af bestemte arters yngle- og rasteområder, og jeg kan bekræfte, at Danmark deltager aktivt i denne her arbejdsgruppe.

Arbejdsgruppen skal så fremlægge resultatet af analysen i forbindelse med et møde til efteråret for alle EU's skov- og naturdirektører, og jeg kan så i øvrigt oplyse, at hovedtemaet for mødet netop er habitatdirektivets implementering.

Jeg synes, det kunne være en god aftale. Jeg finder det i hvert fald rigtigt at afvente resultatet af arbejdsgruppens analyse og den efterfølgende diskussion på skov- og naturdirektørmødet, som så også kan sammenholdes med, om vi skulle få nogen anmærkninger ellers. Vi vil så herefter have et bedre beslutningsgrundlag for det videre arbejde med beskyttelsen af de skovtilknyttede arter, men jeg vil godt sige til hr. Jørn Jespersen: Jeg synes bestemt, det er et synspunkt, der fortjener stor opmærksomhed, og jeg synes, vi skal bestræbe os i den grad på at overholde internationale aftaler. Det bør vi selvfølgelig også gøre, fordi det ellers er svært at gå ud bagefter og forlange det af andre, men jeg synes, det er fint, at vi vender tilbage og får en diskussion om det efter det her. Det er jeg meget indstillet på.

Kl. 17.40

Jørn Jespersen (SF):

Det tilsagn takker jeg for, og så tillader jeg mig at tolke ind i det, at det også betyder, at vi har fået ministerens tilsagn om, at vi i Folketinget får diskuteret den danske holdning forud for det pågældende møde. Jeg er enig i, at vi ikke kan fastlægge nogle endelige beslutninger, før resultatet af arbejdsgruppens arbejde foreligger. Men det ville jo være rart, at vi havde en afklaret og ambitiøs dansk holdning til det arbejde, der skal foregå med henblik på at få tolket direktivet på det her område.

Ministeren behøver sådan set bare at nikke for at bekræfte, at det er det, der ligger i vores fælles forståelse af det fortsatte arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2263

27) Til miljøministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvorfor vil ministeren kompensere landbruget for omkostningerne til overholdelse af den

generelle miljø- og naturlovgivning, overvejer regeringen tilsvarende økonomiske kompensationer til andre erhverv eller til husholdningerne for at overholde loven, og kan ministeren bekræfte, at Vandmiljøplan II ikke kompenserer landbruget for udgifterne til overholdelse af de generelle regler i Vandmiljøplan II?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til kommissorium (3. april 2002) for den arbejdsgruppe om rådighedsindskrænkning af arealanvendelsen på landbrugsejendomme, som regeringen og landbruget har besluttet at nedsætte, samt ministerens besvarelser af spørgsmålene nr. S 1692 (8. maj 2002) og nr. S 2130 (22. maj 2002).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er jo en debat, som jeg vil sige, vi har haft. Det er ikke helt det samme spørgsmål, men vi har i hvert fald diskuteret det her de to foregående onsdage. Derfor vil jeg sige, at jeg den 8. maj redegjorde for kommissoriet for den arbejdsgruppe, som er nedsat, og at det heraf fremgår, at arbejdsgruppen skal opstille kriterier for, hvornår fremtidige reguleringer, der medfører rådighedsindskrænkninger af arealanvendelsen på landbrugsejendomme, skal udløse kompensation.

Baggrunden herfor er regeringens ønske om at vende den utilfredsstillende udvikling i brugen af erstatningsfri reguleringer i forhold til den landbrugsmæssige arealdrift, som har fundet sted igennem de senere år.

Som jeg også præciserede den 8. maj, er analysen og behovet for kompensation begrænset til rådighedsindskrænkning af arealanvendelsen, hvorfor jeg ikke har fundet det relevant at brede den ud længere end til jordbruget. Dette er stadig min opfattelse.

Jeg redegjorde altså både den 8. maj og den 22. maj for, at flere af virkemidlerne til at opnå den ønskede kvælstofreduktion i forbindelse med VMP, altså Vandmiljøplan II, medfører kompensation for naturforbedringer til grundejerne. Jeg har på intet tidspunkt sagt, at der var tale om kompensation for overholdelse af generelle regler i Vandmiljøplan II, men netop præciseret, at der var tale om frivillige aftaler.

Men uanset denne forskel har jeg fundet det relevant at drage en parallel til overvejelserne om kompensation for fremtidige rådighedsind-